

### [Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

(Rs. Nielsen) rettede det Spørgsmaal, om det ikke var muligt at affholde Udgiften til det nye Havneanlæg som almindelig Statsudgift, saaledes at den ikke blev opført paa Grønlands Budget. Jeg har i det andet Ting udtalt, at dette Spørgsmaal i og for sig godt kunde tages med ind under de Overvejelser, som finder Sted angaaende Delingen af Udgifter vedrørende Grønland, en ny Form for Regnskabsvæsenet og andet, og denne Udtalelse kan jeg for saa vidt gentage her, men ikke fordi jeg dermed vil have godkendt, at det vilde være rigtigt just at skille denne Udgift ud og føre den op paa Statsregnskabet. Jeg er enig med det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen), som vendte sig herimod. Det forekommer mig, at denne Udgift ret beset hører med til de grønlandske Anliggender; der ligger jo ogsaa i at give denne Havnebevilling en Form for Beskyttelse af den grønlandske Befolkning; selv om det er til andres Glæde og Nytte, at Havnen anlægges, er den alligevel affødt af de Forhold, som eksisterer paa Grønland. Hvis Udgiften ikke skal staa paa det grønlandske Budget, maatte den i hvert Fald opføres mellem Tilskuddene til Færøerne.

Med Hensyn til Færøfiskeri har det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiasen) Ret i, at jeg med Sympati vilde se paa en Udvikling af det færøske Fiskeri, som bl. a. kunde afhjælpe den Trang, der er til at søge langt bort og drive Erhvervet. Hvis der virkelig vistest Villie til at foretage en Modernisering, gaar jeg ud fra, at den danske Rigsdag ikke vilde modsætte sig en rimelig Støtte. Der er, saa vidt jeg har kunnet skønne, ikke nogen Sinde vist Kærighed overfor Færøerne fra den danske Rigsdags Side, og den Villie til at yde rimelig Hjælp, som hidtil er vist, vilde sikkert ogsaa blive vist, hvis Færøerne for Alvor tog det Problem op at modernisere deres Fiskeri. Nu hørte jeg vel den ærede Landstingsmand for 7de Kreds udtale, at det ikke var saadan at løbe til, en Modernisering var meget vanskelig. Det er vel rigtigt. Det danske Fiskeri har imidlertid gennem 25 Aar eller deromkring fuldkommen moderniseret sig, fuldkommen ændret Form fra, hvad det var i svundne Tider; og hvad der er muligt andre Steder, maa vel ogsaa være muligt paa Færøerne. Det er jo ikke en saadan Videnskab at gaa fra Langlinefiskeri over til en anden Form for Fiskeri, at det ikke skulde være muligt for Færøerne at lære det; det maa vel kunne gøres. Hvis man i 1897 var begyndt

paa det i Stedet for at lægge an paa at komme langt bort fra Hjemmet for at fiske, havde det maaske været muligt gennem disse 30 til 40 Aar at naa frem til et Resultat. Naturligvis maa en saadan Modernisering gaa forholdsvis langsomt, det er jeg godt klar over, men hvis man aldrig begynder, kommer den aldrig i Stand. Derfor synes jeg ikke, at det opgivende Standpunkt, den ærede Landstingsmand for 7de Kreds indtog, stemmer med de Interesser, Befolkningen paa Færøerne har i denne Sag.

Den ærede Landstingsmand for 7de Kreds talte om mange Haande Forhold, som havde Interesse for Færøerne, og sagde, at disse Fiskerispørgsmaal formentlig maatte kunne drøftes i en Kommission, som tænkes nedsat. Det er muligt, at saadanne Erhvervsanliggender kan tages med ind under Overvejelserne — det nærer jeg i og for sig ingen Tvivl om og kan heller ikke have noget derimod —, men naturligvis kan man ikke i denne Kommission give sig til at lovgive eller strejfe Lovgivningen om det grønlandske Folks Anliggender.

Den ærede Landstingsmand spurgte sluttelig, om der kunde tænkes optaget en Forhandling om Spørgsmaalene. Det er der selvfølgelig intet som helst til Hinder for. Hvis Færøerne eller de Medlemmer fra Færøerne, som skal deltage i Kommissionsarbejdet, ønsker en Forhandling om Anliggender, der vedrører den færøske Befolkning, kan man selvfølgelig forhandle, men dansk Lovgivning maa naturligvis forhandles og afgøres i Rigsdagen. Det ærede Medlem talte om det enstemmige Krav, som nu lød fra Færøerne om at faa Adgang til Grønland, ogsaa til de grønlandske Fjorde. Jeg benægter ikke, at der paa Færøerne er et saadant Ønske, et saadant Krav, som det ærede Medlem siger, men det staaer med 25 000 Indbyggere bag sig overfor Danmarks øvrige Befolkning, som gennem den Lovgivning, der gælder for Grønland, har tilkendegivet, at de ikke vil imødekomme det færøske Krav, og det staaer i Modsætning til den grønlandske Befolkning, som ikke kan erkende, at Tiden er inde, hvor man bør give Adgang paa den Maade, som Færøernes Befolkning ønsker det.

Det ærede Medlem gjorde en hel Del Beregninger over, hvad det kunde betyde: saa og saa mange Kroge, saa og saa megen Fangst. Ja, det er meget muligt, at Fiskeriet saadan kan regnes ud til ikke at være noget overvældende i Forhold til det store Omraade, det her drejer sig om, men det har altsaa noget at betyde i Forhold til den Interesse, som man har søgt at sikre, den